

A hazaszeretet.

Nagy és szent kötelességet teljesített a magyar nép, midőn az 1848 évi március 15-ike, a magyar szabadság ünnepének 81-ik évfordulóján, március 15-én, kegyeletes hálával emlékezett meg az 1848-as nagyidők eseményeiről és nekünk oly örök-ké szép, nagyon értékes, hatalmas vívmányairól. Nekünk, vergődő és leigázott, megcsalt magyaroknak jól esik a régi dicsőséges idők kedves

emlékeit feleleveníteni, azokban gyönyörködni, a multak nagyságából lelkesedést, hitet, kitartást, önfeláldozást, hazaszeretetet tanulni. Ha valamikor volt, úgy most van legnagyobb szükségünk lélekben elzarándokolni Kossuth Lajos és Petőfi Sándor, valamint nagy és dicső kortársaik emlékéhez, hogy a márciusi ifjak nyomdokait követve, kötelességünknek ismerjük e mostani, reményte-

lenni látszó magyar éjszakában is előljárni és világtani a hazaszeretet fáklyájával.

Isten után első a haza. A hazaszeretet szent érzelmét gondosan elültetni, fejleszteni, ápolni kell már a gyermekkorban. Ezt cselekszi a gondos, értelmes, becsületes és gyermekeit szerető apa és anya. Az iskolák is erre törekszenek nevelni, tanítani, előkészíteni. És ez jól is van így. Hiszen az ember élete úgy lehet nemes és eszményi, ha a hazaszeretet hatja át és tölti azt be. Az önzetlen, hűséges munkával és kötelességtudással párosult hazaszeretet az igazi, a valódi. A mi magyar hazánk mostani nehéz sorsát azonban nem szóval és mellve réssel, nagyhangu fenyegetődzéssel tehetjük jobba, szebbé és boldogabbá, hanem dologgal, tudással, áldozatkészséggel.

Munkás honszeretetre van ma szükségünk. Nemzetünk anyagi boldogulása, közgazdasági életének az ereje, virágzása az első és legfontosabb feltétele annak, hogy hosszú és boldog élete legyen a magyar nemzetnek. Tudomány és munka által kell a sok mulasztást, hiányt és elmaradottságunkat pótolnunk, ha azt akarjuk, hogy anyagilag erősödjön népünk

és a szellemi erő, fejlődés terén is haladjon előre.

Anyagi szellemi és erkölcsi erőteljességre törekedjünk tehát és ezzel hazaszeretünket már be is bizonyítjuk, midőn legjobb tudásunkat, tehetségünket hazánk és embertársaink javára, előmenetelére közrebocsátjuk, azok hasznára és javára igyekszünk lenni mindenkor.

Midőn a kötelességét hiszen és becsületesen megteszi az ember azon munkakörben, ahová rendeltetett, már ezzel is igazán szereti hazáját. Mindenki vezér nem lehet, a seregben szükség van a jó, megbízható, pontos közkatónákra is. Ha a hazaszeretet nemes érzete, egymás szeretete, megértése és megbecsülése köti össze a magyar embert a másik magyarral; ha összefogunk és egymást támogatni, segíteni igyekszünk; ha józan szorgalommal, tudással, becsülettel harcolunk hazánk boldogulásáért; akkor egész bizonyosan sikert aratunk és a velünk szemben felállított igazságtalan és embertelen trianoni békepontokat megváltoztathatjuk, reményünk lehet Magyarország feltámasztásában.

Ragyogjon hát minden magyar előtt mostani nehéz sorsunkban az 1848-as nagy idők minden szép emléke.

Tanitson bennünket a szabadság napja arra, hogy az elmúlt, az elhanyaglott márciusok hamvaiból kikél nemsokára az új március 15., amely a most rabságban sanyalódó magyarság feltámadását, szabadulását, tavaszát zugja a világ minden tája felé.

A magyar szabadság születésének napja emlékeztet bennünket régi nagyságunkra, dicsőségünkre, a

szabad gondolat, szabad szó, a szabad sajtó korszakalkotó nagy ünnepére. Lássuk meg a visszatekintés, a megemlékezés napjaiban Kossuth Lajos, Petőfi Sándor és a többi márciusi ifjak örökké ragyogó, fenséges példáját; vegyünk abból hitet, reménységet, csüggedést nem ismerő, önzetlen munkás hazaszeretetet.

SZÖKE FERENC
ref. ig. tanító.